

Дор. Имамъ нужда, любезнейший ми, да си купя нѣкои нѣшта.

Сган. Е, вижъ, ти сега ште станешъ моя! Ште се сподобиѣ съ очичкитѣ ти, които свѣтиѣтъ сладичко-като двѣ звезди: червеничкитѣ ти устници, малкитѣ ти ушици, прекрасното ти челце; най-после сичко што имашъ ште да е на мое расположение! Што! Не си ли благодарна, душице Доримена, за дѣто ме земашъ за съпругъ? Отговори ми прочее, любезная ми куплице!

Дор. Заклѣвамъ ви ее въ бждхштето ни благополучие че никога не сжмъ бивала толкова задово-лна. Несносно ми бѣ вече да живѣиѣ затворена и ограничена между четеритя стени на кжштата. Благодарихъ Богу, за дѣто се понравихте на башта ми, и ме ослободихте отъ затворѣтъ ми. Ваша милость сте човѣкъ на свѣтътъ, и знаете да живѣете както трѣбва. Приготвямъ се за напредъ да се предамъ на забавления, за да спечелиѣ колкото сжмъ време изгубила: не вѣрвамъ да приличате на строгитѣ ония мжже, които искжтъ да живѣиѣтъ женитѣ имъ затворени като върколаци, и които испитвжтъ поведението имъ съ *нашъ* и съ *слово*. „Дѣ бѣше сношти? зашто дойде късно? зашто говоришъ съ оня момъкъ?“ О! по-добрѣ предпочитамъ смъртъ, отъ колкото да зема такъвъ мжжъ! Азъ обичамъ игритѣ, седѣникитѣ, хорята, расходкитѣ, забавленията; и трѣбва да сте благодаренъ за дѣто земате такава жена. . . Нъ што имате, гледамъ ви малко растреперянь.

Сганарелъ. Малко сжмъ нерасположенъ, усѣштамъ тѣрки.

Дор. То не е ништо, то е една болка на младостта; но женидбата сичко ште да исцѣри. При това любезнейший ми, нуждаиѣ се отъ дрѣхи, съобразни съ положението ви. Отивамъ прочее да купя колкото трѣбвжтъ; и следователно ште да ви испратя тѣрговцитѣ съ смѣтката. (*Отива си*).